

Koskodas pogrążył socjalistyczny rząd Papandreu

Skandale korupcyjne socjalistycznego rządu Andreeasa Papandreu prowadziły kraj w polityczny i ekonomiczny chaos, a premier uwikłany był w głośny romans z młodą blondynką. Wobec urzędników rządowych prowadzono około 50 śledztw, z których kilka było bezpośrednio związanych z gabinetem premiera.

Śledczy ustalili, iż co najmniej dwie zorganizowane grupy przestępcze zawładnęły krajowym systemem sprawiedliwości, podczas gdy policja i inne służby pogrążone były w niemocy. Następował dwucyfrowy wzrost inflacji, rósł deficyt budżetowy, pracownicy blokujący magistrale żądali 100-procentowej podwyżki płac, a prasa pisała o starym dobrym bizantyjskim systemie korupcji, łapówek i nepotyzmu.

Koskodas pogrążył socjalistyczny rząd Papandreu

Papandreu założył Panhelleński Ruch Socjalistyczny (PASOK) w roku 1974, a w 1981 r. poprowadził partię do zwycięstwa. Kiedy jednak czołowe postaci zaczęły opuszczać szeregi ugrupowania, nie chcąc być kojarzonymi z rządowymi skandalami związanymi z sektorem bankowym i obronnym, PASOK sukcesywnie tracił poparcie. Wiele osób podejrzewało premiera, że i on ma swój udział w skandalach korupcyjnych, co znalazło ostry wydźwięk w słowach ministra zdrowia Silvii Akita, oskarżającej rząd o prowadzenie „przysłupku dla pasożytów”. Przez wiele miesięcy wydarzenia w Grecji przypominały satyrę, o której prasa pisała „Ostatni cesarzowie PASOK”.

Niemal każdego dnia rząd przyjmował kolejne ciosy, w końcu dostając jeden, który go znokautował. Związany był on z Georgem Koskotasem, cudownym dzieckiem finansjery. Jego błyskawiczna kariera na szczyt greckiego

establishmentu zakończyła się oskarżeniem o sprzeniewierzenie 200 mln dolarów należących do Banku Krety, w którym posiadał większość udziałów.

Jak podaje Stephen Brookes z „Insight Magazin”, skandal Koskodasa zawładnął wyobraźnią Greków, jak jeszcze nic w nowoczesnej historii Grecji, ponieważ niemal wszystkich Greków dotykał osobiście. Każdy bowiem miał lub znał kogoś, kto posiadał pieniądze w tym banku.

Winowajca przybył do Grecji w 1979 r., po tym, jak w Stanach Zjednoczonych, gdzie spędził większość życia, zdefraudował 41 tys. dolarów na szkodę amerykańskiego urzędu podatkowego (IRS - Internal Revenue Service). Później znalazł pracę w Banku Krety, kupił 2 procent jego akcji, a w roku 1984, w podejrzanych okolicznościach, przejął udziały większościowe. Wkrótce zaczął się interesować grupą multimedialną Grammi

Inc., zakupił siedem magazynów i dzienników, stacje radiowe, nieruchomości i drużynę Olympiakos FC, którą pozostawił z ogromnymi długami. Jak się miało okazać, za wszystko płacił pieniędzmi sprzeniewierzonymi z Banku Krety.

Kiedy niepokojące wieści o kondycji Banku obiegły kraj, posiadacze rachunków zaczęli masowo wycofywać swoje oszczędności. Koskotas stawał się coraz bardziej niewypłacalny. I tym razem, jak twierdzą śledczy, skorzystał z pomocy swoich obrońców z rządu. W rękach policji znalazły się dokumenty, na podstawie których przejął większościowe udziały Banku. Jednak okazało się, że były one sfalszowane. Ani Merrill Lynch & Co, ani Irving Trust Co z Nowego Jorku nie potwierdzały, by Koskotas miał, odpowiednio, 13 i 17 mln dolarów depozytów w tych instytucjach.

Wkrótce w Banku Krety pojawiła się kontrola,

która wykazała, że Koskodas ukradł równo 235 mln dolarów.

Wieczorem 6 listopada 1988 r. bankier, w otoczeniu kilkudziesięciu ochroniarzy, odleciał z lotniska w Atenach prywatnym samolotem należącym do Argyrisa Saliarelisa - biznesmena, którego łączyły osobiste kontakty z żoną premiera Papandreu. Koskodas wylądował na Malcie, gdzie dołączyła do niego rodzina, a następnie udał do Brazylii, by w końcu wylądować w USA. Tam został aresztowany.

Kiedy Koskodas oczekiwał na ekstradycję, komisja parlamentarna próbowała odkryć związki premiera z biznesmenem.

Ujawniono kilka dowodów na osobiste uwikłanie Papandreu w skandal. Jednym z nich był list datowany na 27 października 1988 r., w którym Koskodas prosił premiera o „wyhamowanie” śledztwa. Na niekorzyść premiera przemawiała przyjaźń z Georgem Louvarisem, który

otrzymał znaczną sumę pieniędzy od Koskodasa i którego uważano za pośrednika między nim a Papandreu.

Ucieczka Koskodasa zmusiła do rezygnacji ministra porządku publicznego, Anastassiosa Sehiotisa oraz ministra sprawiedliwości Koutsogiorgasa, którego oskarżano o utrudnianie śledztwa przeciw biznesmenowi.

16 listopada, próbując ratować gabinet Papandreu dokonał pewnych przetasowań w rządzie, a trzech popularnych ministrów, na znak protestu, zrezygnowało ze swoich funkcji.

Koskotas został aresztowany 23 listopada 1988 r. w Massachusetts, a w 1991 r. dokonano jego ekstradycji do Grecji. W marcu 2001 r. warunkowo opuścił więzienie, po odbyciu 12 z 25 lat kary pozbawienia wolności.

W 1992 r. Papandreu został oczyszczony z zarzutów przez Sąd

Najwyższy. W roku 1993
został ponownie
wybrany na premiera.

Źródła:

stephenbrookes.com;
time.com

Opublikowano w dniu 6.11.2019 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA